

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Danielem Spratkem, Ph.D. v právní věci

žalobce: V. K.,
zastoupeného advokátem Mgr. Bc. Lukášem Bělským,
sídlem Domažlická 1256/1, 130 00 Praha 3

proti
žalovanému Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 12. 2019, č. j. MSK 166774/2019, ve věci
přestupku,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 17. 2. 2020 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 12. 2019, č. j. MSK 166774/2019, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 27. 8. 2019, č. j. SMO/468152/19/DSČ/JeřK. Uvedenými rozhodnutími byl žalobce uznán vinným z přestupků, kterých se měl dopustit dne 14. 5. 2018 v 13:00 hodin na ulici Martinovská v Ostravě-Porubě, ve směru jízdy od ul. Sokolovské, při řízení vozidla Škoda Octavia, RZ X, s připojeným nákladním vozíkem Vezeko, RZ X. Žalobce se měl dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění účinném do 31. 12. 2018 (dále jen „zákon o silničním provozu“), dopustit přestupku tím, že při přejíždění z pravého do levého jízdního pruhu omezil a ohrozil dalšího řidiče jedoucího s vozidlem VW Passat, v důsledku čehož došlo k dopravní nehodě mezi oběma motorovými vozidly a k jejich poškození. Vozidlo VW Passat bylo střetem s vozidlem Škoda vychýleno vlevo ze směru své původní jízdy a sjelo do nekrytého kolejiště tramvajové dopravy, čímž byla zapříčiněna výluka provozu tramvajové dopravy. Žalobce se měl dále dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu dopustit přestupku tím, že při přejíždění z pravého do levého jízdního pruhu s úmyslem v křižovatce odbočit vlevo, nedbal zvýšené opatrnosti, a tím ohrozil řidiče jedoucího souběžně v levém jízdním pruhu, jelikož obvinění se před odbočováním vlevo nezařadil co nejdále vlevo, ale odbočoval z pravého jízdního pruhu. Žalobce se měl rovněž dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu dopustit přestupku tím, že při jíždě do křižovatky nerespektoval vodorovné dopravní značení vyznačující způsob řazení do jízdních pruhů před křižovatkou. Žalobce se měl dále dle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu dopustit přestupku tím, že řídil soupravu složenou z vozidla Škoda a přípojného vozidla s danou největší povolenou hmotností bez příslušného řidičského oprávnění pro skupinu B+E. Za uvedené přestupky byla žalobci uložena pokuta ve výši 25 000 Kč, zákaz řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců a náhrada nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

II. Žaloba a vyjádření žalovaného k žalobě

2. Žalobce ve své žalobě předně popírá, že by se výše uvedených přestupků a má za to, že rozhodnutí správních orgánů je nezákonné, neboť se žalovaný nedostatečně vypořádal se všemi odvolacími důvody. Zejména nevypořádal zákonným způsobem důkazní návrhy žalobce ohledně provedení rekonstrukce předmětného skutku, výsledku spolujezdce žalobce, skutečnosti ztmavených skel na vozidle žalobce, s námitkou žalobce vztahující se ke způsobu odměňování příslušníků PČR za prokázané přestupky, s námitkou podjatosti oprávněné úřední osoby žalovaného. K námitce podjatosti blíže žalobce uvádí, že správní

orgán prvního stupně provedl ústní jednání, aniž by bylo rozhodnuto o vznesené námitce podjatosti, přičemž ústní jednání žalobce nepovažuje za úkon, který nesnese odkladu. Žalobce důvodně očekával, že ve věci nebude jednáno, a proto se nedostavil. Tím byl zkrácen na svých právech, protože nemohl navrhopvat důkazy nebo se vyjadřovat k nezákonnému vedení řízení. Totéž se opakovalo při druhé námitce podjatosti. Dále žalobce tvrdí, že nenaplnil skutkovou podstatu přestupků, ze kterých byl v rozhodnutí uznán vinným. K prvním třem přestupkům žalobce uvádí, že si počínal v souladu se všemi povinnostmi vyplývajícimi ze zákona o silničním provozu a naopak byl to řidič vozidla VW Passat, který porušil své povinnosti a nevěnoval se plně řízení vozidla a zavinil nehodu. K domnělému přestupku řízení bez řidičského oprávnění pro skupinu B+E uvádí žalobce, že nemohl naplnit skutkovou podstatu přestupku, neboť řídil motorové vozidlo, na které měl řidičské oprávnění. Zákonodárce v ustanovení § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona

o silničním provozu nepostihuje řidiče, který řídí jízdní soupravu, ale pouze řidiče řídící motorové vozidlo. Dále žalobce uvádí, že se žalovaný nevypořádal se zaviněním, pouze konstatoval, že žalobce jednal zaviněně, a to je nezákonný postup, neboť je nutné zavinění prokázat a řádně odůvodnit. Dalším bodem žaloby je, že žalovaný vady správního řízení ve svém rozhodnutí nezhojil. Žalobce totiž důvodně předpokládal, že mu bude sděleno, jak byla posouzena námitka podjatosti uplatněná v rámci odůvodnění odvolání a bude mu umožněno vyjádřit se k podkladům ve spisu před vydáním rozhodnutí o podaném odvolání. Žalobce také tvrdí, že jeho jednáním nedošlo k naplnění materiální stránky přestupku. Kdyby se správní orgán a žalovaný zabývaly povětrnostními vlivy, stavem vozovky nebo viditelností v daném místě, museli by dojít k závěru, že nedošlo k naplnění materiálního aspektu přestupku.

3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 7. 4. 2020 uvedl, že zcela odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí a že se s námitkami žalobce ve svém rozhodnutí vypořádal. Pokud jde konkrétně o výsledky tvrzeného spolujezdce, správní orgány řádně a logicky odůvodnily, proč neuvěřily obhajobě žalobce a proč dospěly k závěru, že taková osoba se na místě nenacházela, nýbrž že vozidlo řídil sám žalobce. Pokud jde o rekonstrukci, není vůbec zřejmé, jaké skutečnosti měly být tímto důkazem prokázány. Pokud jde o ztmavená skla, žádný důkazní návrh v tomto směru uplatněn nebyl, není zřejmé, jaký vztah k daným přestupkům by mělo mít případně ztmavení skel na vozidle žalobce, jde vidět, že žaloba vychází z předpřipravené šablony. Pokud jde o způsob odměňování příslušníků PČR, pak správní orgán prvního stupně vysvětlil, že šlo o policisty speciálního oddělení vyšetřování dopravních nehod, jejichž úkolem není vyhledávání přestupků. Námitka podjatosti neslouží jako omluva z ústního jednání, neboť i kdyby byla konkrétní úřední osoba vyloučena, může být věc přidělena úřední osobě jiné. Ohledně přestupku spočívajícího v řízení vozidla bez příslušného řidičského oprávnění odkazuje např. na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 12. 2014, č. j. 2 As 116/2014-35, nebo ze dne 31. 8. 2017, č. j. 1 As 205/2016-60, nebo ze dne 12. 10. 2017, č. j. 4 As 179/2017-48. Žalobce byl navíc po skončení ústního jednání písemně vyzván k vyjádření se k podkladům rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu, žalobce však svého práva nevyužil. Tvrzení žalobce, že svým jednáním nikoho neomezil ani neohrozil, není pravdivá, neboť došlo k dopravní nehodě, což vylučuje úvahu o tom, že nebyl naplněn materiální znak přestupku.

III. Obsah správního spisu a posouzení věci soudem

4. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil následující: Dle Oznámení přestupku Policie ČR, územního odboru Ostrava ze dne 22. 5. 2018 došlo dne 14. 5. 2018 okolo 13:00 hodin v Ostravě Třebovicích v křižovatce ulic Martinovská s ulicí Třebovickou k tomu, že osobní vozidlo škoda Octavia registrační značky X s připojeným přívěsem o největší technicky přípustné hmotnosti 2700kg, řidič V. K., který se v úmyslu otočit se s vozidlem v prostoru křižovatky do protisměrné části komunikace nechoval ohleduplně a ukázněně, neřídil se pravidly silničního provozu, ohrozil řidiče jedoucího za sebou v levém jízdním pruhu, nerespektoval vodorovné dopravní značení V9a – Směrové šipky – vyznačené na vozovce, kdy z pravého jízdního pruhu přejížděl do levého jízdního pruhu, kde v tuto chvíli vedle něj v levém jízdním pruhu projíždělo osobní vozidlo VW Passat registrační značky X, které stejným směrem řídil řidič Z. C., následkem čehož došlo ke středu mezi uvedenými osobními vozidly a k jejich poškození, po střetu vozidel osobní vozidlo X sjelo do kolejí tramvají, čímž došlo k znemožnění průjezdu tramvají dopravního podniku Ostrava. Kontrolou dokladů bylo u řidiče K. zjištěno, že není držitelem příslušné skupiny řidičského oprávnění pro skupinu E, či rozšíření řidičského oprávnění pro uvedený přívěs. K oznámení o přestupku byly doloženy úřední záznamy o podání vysvětlení – řidič C., řidič K., spolujedoucí V.,

svědek Š., protokol o nehodě v silničním provozu, plánek místa dopravní nehody a fotografická dokumentace.

5. Z úředního záznamu o podání vysvětlení řidiče C. ze dne 22. 5. 2018, že v době nehody jel v levém jízdním pruhu rychlostí kolem 60 km/h, když spatřil, že na vozidle v pravém pruhu se rozsvítil levý ukazatel o změně směru jízdy a ihned nato vozidlo vybočilo vlevo, nestačil reagovat ani sešlápnout brzdový pedál. Tím došlo ke střetu a strhnul řízení vlevo a vjel na tramvajový pás a vozidlo se zastavilo. Z úředního záznamu o podání vysvětlení řidiče K. ze dne 14. 5. 2018, že v době nehody vyjel z čerpací stanice a přešel do levého jízdního pruhu a po celou dobu měl zapnutý ukazatel o změně směru jízdy vlevo, chtěl se otočit na nejbližší křižovatce vlevo. Za sebou neviděl žádné vozidlo ve zpětném zrcátku. Před otočením si najel vpravo, aby se mohl přes tramvajový pás otočit, když zabočil vlevo, slyšel kvílení pneumatik a přišel náraz. Dopravní nehodu dle něj zavinil řidič druhého vozidla, který jej nenechal se otočit. Z úředního záznamu o podání vysvětlení spolujedoucí V. ze dne 14. 5. 2018, že v době nehody jela ve vozidle s řidičem K., který vyjel z benzinové čerpací stanice a najel do levého jízdního pruhu, když se chtěl otočit do protisměru, najel si vpravo a při otáčení do nich narazilo jiné vozidlo. Z úředního záznamu o podání vysvětlení svědka nehody Š. ze dne 14. 5. 2018, že v době nehody šel po chodníku a viděl, že v křižovatce došlo k dopravní nehodě. Ke střetu došlo před křižovatkou a vypadalo to, že se řidič bílého vozidla chtěl otočit v křižovatce.
6. Z Protokolu o nehodě v silničním provozu ze dne 14. 5. 2018 vyplývá, že policisté na vozidle žalobce zjistili poškození levého zpětného zrcátka, levého předního blatníku, levého předního plechového disku a poklice, levé strany předního nárazníku, levého předního blikáče s odhadnutou škodou na vozidle 10 tisíc korun. Přívěs žalobce bez poškození. Na vozidle VW Passat bylo zjištěno poškození pravého zpětného zrcátka, pravého předního blatníku, pravého předního světla, přední kapoty, předního nárazníku, obou předních plechových disků kol a obou platových krytů a obou pneu, airbagu řidiče

s odhadnutou škodou na vozidle 60 tisíc korun. Ve spise Magistrátu města Ostravy je dále založena fotodokumentace obou vozidel, a výpis z registru řidičů žalobce.

7. Z evidenční karty řidiče K. vyplývá, že ke dni 14. 5. 2018 byl držitelem řidičského oprávnění pro skupiny vozidel AM, A1, A2, A, B1, B, C1, C. Z evidenční karty vozidla Škoda RZ X vyplývá, že jeho nejvyšší povolená hmotnost je 1775 kg. Z evidenční karty přípojného vozidla tovární značky Vezeko RZ X vyplývá, že jeho nejvyšší povolená hmotnost činí 2700 kg.
8. Magistrát města Ostravy vydal příkaz ze dne 28. 6. 2018, č. j. SMO/348415/18/DSČ/JeřK, jímž žalobce uznal vinným ze spáchání přestupků skutkově shodných jako v napadeném rozhodnutí a za uvedené přestupky byla žalobci uložena pokuta ve výši 25 000 Kč, zákaz řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců. Proti tomuto příkazu podal žalobce odpor doručený Magistrátu města Ostravy dne 11. 7. 2018.
9. Dne 6. 8. 2018 byla Magistrátu města Ostravy doručena žalobcem nepodepsaná námitka podjatosti. Proto Magistrát města Ostravy vydal dne 8. 8. 2018 výzvu k doplnění náležitosti podání, tj. podpisu, a upřesnění tvrzených skutečností o domnělém příbuzenském vztahu oprávněné úřední osoby ke svědkům. Dne 12. 9. 2018 se oprávněná úřední osoba (Ing. K. J.) vyjádřila k podjatosti s tím, že nemá s žalobcem ani s žádnou další osobou na řízení zúčastněnou příbuzenský vztah. Magistrát města Ostravy vydal usnesení ze dne 13. 9. 2018, č. j. SMO/542170/18/DSČ/Kuč, že oprávněná úřední osoba není vyloučena z projednávání a rozhodování ve věci.
10. Dne 25. 10. 2018 se konalo u Magistrátu města Ostravy ústní jednání, k němuž se žalobce nedostavil. Předvolání žalobce k ústnímu jednání si osobně převzal dne 22. 10. 2018, přičemž

zásilka byla na poště připravena k vyzvednutí ode dne 10. 10. 2018. Správní orgán přestupek projednal v nepřítomnosti žalobce.

11. Magistrát města Ostravy následně vydal rozhodnutí ze dne 19. 11. 2018, č. j. SMO/743435/18/DSČ/JeřK, jímž žalobce uznal vinným ze spáchání přestupků skutkově shodných jako v napadeném rozhodnutí a za uvedené přestupky byla žalobci uložena pokuta ve výši 26 000 Kč, zákaz řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců a náhrada nákladů řízení ve výši 1 000 Kč. K odvolání žalobce vydal dne 26. 3. 2019 žalovaný rozhodnutí č. j. MSK 22683/2019, kterým zrušil rozhodnutí Magistrátu města Ostravy a věc vrátil k novému projednání. V odůvodnění uvedl, že Magistrát města Ostravy krátil obviněného na jeho právech neposkytnutím minimální zákonné lhůty k seznámení se s obviněním a k přípravě obhajoby.
12. Dne 25. 6. 2019 byla Magistrátu města Ostravy doručena žalobcem námitka podjatosti. Dne 19. 8. 2019 se vedoucí oddělení správního řízení vyjádřil k podjatosti s tím, že nemá žádný poměr k projednávané věci ani účastníkům řízení. Magistrát města Ostravy vydal usnesení ze dne 21. 8. 2019, č. j. SMO/473166/19/DSČ/JeřK, že oprávněná úřední osoba není vyloučena z projednávání a rozhodování ve věci.
13. Dne 27. 6. 2019 se konalo u Magistrátu města Ostravy ústní jednání, k němuž se žalobce nedostavil, ač byl řádně předvolán a předvolání si osobně převzal. Správní orgán přestupek projednal v nepřítomnosti žalobce.

14. Magistrát města Ostravy následně vydal rozhodnutí ze dne 27. 8. 2019, č. j. SMO/468152/19/DSČ/JeřK. Tímto rozhodnutím byl žalobce uznán vinným z přestupků, kterých se měl dopustit dne 14. 5. 2018 v 13:00 hodin na ulici Martinovská v Ostravě-Porubě, ve směru jízdy od u. Sokolovské, při řízení vozidla Škoda Octavia, RZ X, s připojeným nákladním vozíkem Vezeko, RZ X. Žalobce se měl dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění účinném do 31. 12. 2018 (dále jen „zákon o silničním provozu“), tím, že při přejíždění z pravého do levého jízdního pruhu omezil a ohrozil dalšího řidiče jedoucího s vozidlem VW Passat, v důsledku čehož došlo k dopravní nehodě mezi oběma motorovými vozidly, při které došlo k poškození obou zúčastněných vozidel. Vozidlo VW Passat bylo střetem s vozidlem Škoda vychýleno vlevo ze směru své původní jízdy a sjelo do nekrytého kolejiště tramvajové dopravy, čímž byla zapříčiněna výluka provozu tramvajové dopravy. Žalobce se měl dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu dopustit přestupku tím, že při přejíždění z pravého do levého jízdního pruhu s úmyslem v křižovatce odbočit vlevo, nedbal zvýšené opatrnosti, a tím ohrozil řidiče jedoucího souběžně v levém jízdním pruhu, jelikož obvinění se před odbočováním vlevo nezařadil co nejdále vlevo, ale odbočoval z pravého jízdního pruhu. Žalobce se měl rovněž dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu dopustit přestupku tím, že při vjíždění do křižovatky nerespektoval vodorovné dopravní značení vyznačující způsob řazení do jízdních pruhů před křižovatkou. Žalobce se měl dle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu dopustit přestupku tím, že řídil soupravu složenou z vozidla Škoda a přípojného vozidla s danou největší povolenou hmotností bez příslušného řidičského oprávnění pro skupinu B+E. Za uvedené přestupky byla žalobci uložena pokuta ve výši 25 000 Kč, zákaz řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců a náhrada nákladů řízení ve výši 1 000 Kč. K odvolání žalobce vydal dne 11. 12. 2019 žalovaný rozhodnutí č. j. MSK 166774/2019, kterým odvolání zamítl a rozhodnutí Magistrátu města Ostravy potvrdil.
15. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s., přičemž dle § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného.
16. Podle § 65 s. ř. s. se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti.
17. Žalobce předně namítá, že správní orgán provedl ústní jednání, aniž by bylo rozhodnuto o vznesené námitce podjatosti, přičemž ústní jednání žalobce nepovažuje za úkon, které nesnese odkladu. Žalobce důvodně očekával, že ve věci nebude jednáno, a proto se nedostavil. Tím byl zkrácen na svých právech, protože nemohl navrhopvat důkazy nebo se vyjadřovat k nezákonnému vedení řízení. Žalovaný setrval na nezákonném stanovisku správního orgánu prvního stupně. Námitka podjatosti byla vznesena ještě jednou, ale opět se s ní žalovaný zákonným způsobem nevypořádal. K této námitce krajský soud předně uvádí, že o námitce podjatosti bylo správním orgánem řádně rozhodnuto usnesením ze dne

13. 9. 2018, č. j. SMO/542170/18/DSČ/Kuč, ve kterém bylo rozhodnuto, že pověřená úřední osoba (Ing. K. J.) není vyloučena z projednávání rozhodování ve věci. A to z důvodu, že nebyly naplněny zákonné (poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům) ani jiné důvody pro užití institutu vyloučení z projednávání a rozhodování ve věci. Toto usnesení bylo žalobci doručeno dne 26. 9. 2018. Magistrát města Ostravy stanovil termín ústního jednání na 25. 10. 2018 a předvolal žalobce. Předvolání žalobce k ústnímu jednání si osobně převzal dne 22. 10. 2018, přičemž zásilka byla na poště připravena k vyzvednutí ode dne 10. 10. 2018. Magistrát města Ostravy tak rozhodl o námitce podjatosti měsíc před konáním ústního jednání. Není tedy pravda, že by ústní jednání vedla osoba, o které bylo možno pochybovat o její nepodjatosti a není důvod, proč by se žalobce nemohl zúčastnit ústního jednání. Námitka žalobce je proto nedůvodná. I v druhém případě námitky podjatosti bylo řádně rozhodnuto usnesením ze dne 21. 8. 2019, č. j. SMO/473166/19/DSČ/JeřK, tak, že oprávněná úřední osoba (Bc. S. K.) není vyloučena z projednávání a rozhodování ve věci. A to z důvodu, že námitka podjatosti byla spojena s procesním postupem správního orgánu a taková námitka nemůže zakládat podjatost úřední osoby, neboť podjatostí je nutno chápat jako subjektivní vztah úřední osoby k účastníkovi řízení, jeho zástupci nebo věci, která je předmětem řízení, a to pozitivní nebo negativní. Až po rozhodnutí o námitce podjatosti bylo rozhodováno ve věci samé, tedy až dne 27. 8. 2019. Námitka žalobce je proto nedůvodná.

18. K tomu žalobce ještě namítá, že žalovaný vady správního řízení ve svém rozhodnutí nezhojil. Žalobce důvodně předpokládal, že mu bude sděleno, jak byla posouzena jeho námitka podjatosti uplatněná v rámci odůvodnění odvolání a bude mu umožněno vyjádřit se k podkladům ve spisu před vydáním rozhodnutí o podaném odvolání. K této námitce krajský soud uvádí, že o námitkách podjatosti v průběhu celého řízení bylo rozhodnuto vždy usnesením, proti kterému žalobce nepodal odvolání (viz předchozí odstavec), jak toto žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl. Není důvodu, aby se žalovaný již rozhodnutými a pravomocnými námitkami podjatosti zmíněných v odvolání dále zabýval. Žalobce byl navíc po skončení ústního jednání písemně vyzván dne 9. 7. 2019 k vyjádření se k podkladům rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu, žalobce však svého práva nevyužil. Námitka žalobce je proto nedůvodná.

19. Dále žalobce namítá, že nenaplnil skutkovou podstatu přestupků, ze kterých byl v rozhodnutí uznán vinným. K prvním třem přestupkům žalobce uvádí, že si počínal v souladu se všemi povinnostmi vyplývajícími ze zákona o silničním provozu a naopak byl to řidič vozidla VW Passat, který porušil své povinnosti a nevěnoval se plně řízení vozidla a zavinil nehodu. K domnělému přestupku řízení bez řidičského oprávnění pro skupinu B+E uvádí žalobce, že nemohl naplnit skutkovou podstatu přestupku, neboť řídil motorové vozidlo, na které měl řidičské oprávnění. Zákonodárce v ustanovení § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 nepostihuje řidiče, který řídí jízdní soupravu, ale pouze řidiče řídící motorové vozidlo. K těmto námitkám krajský soud sděluje následující. K první skutkové podstatě prvního přestupku uvádí, že § 12 odst. 5 věta

první zákona o silničním provozu zní: *Přejíždět z jednoho jízdního pruhu do druhého smí řidič jen tehdy, neohrozí-li a neomezí-li řidiče jedoucího v jízdním pruhu, do kterého přejíždí; přitom musí dávat znamení o změně směru jízdy.* Řidiči přejíždějícího vozidla svědčí při tomto manévru jednak obecná povinnost nejen neohrozit, ale ani neomezit řidiče vozidla jedoucího v daném pruhu, jednak dát včas a viditelně najevo svůj záměr v podobě znamení o změně směru jízdy. Při přejíždění do sousedního jízdního pruhu má vždy přednost řidič

vozidla, který směr jízdy nemění. První přestupek se stal právě při přejíždění z pravého do levého jízdního pruhu, kdy řidič omezil a ohrozil dalšího řidiče jedoucího s vozidlem VW Passat, v důsledku čehož došlo k dopravní nehodě mezi oběma motorovými vozidly, při které došlo k poškození obou zúčastněných vozidel. Vozidlo VW Passat bylo střetem s vozidlem Škoda vychýleno vlevo ze směru své původní jízdy a sjelo do nekrytého kolejiště tramvajové dopravy. Tím, že žalobce vychýlil vozidlo VW Passat ze směru své jízdy a to sjelo do nekrytého kolejiště tramvajové dopravy, došlo k ohrožení řidiče. Skutková podstata prvního přestupku byla naplněna. Ke druhé skutkové podstatě přestupku, že § 21 odst. 1, 3 zákona o silničním provozu zní: *Při odbočování na křižovatce nebo na místo ležící mimo pozemní komunikaci musí řidič dávat znamení o změně směru jízdy; při odbočování nesmí ohrozit řidiče jedoucí za ním a musí dbát zvýšené opatrnosti. Před odbočováním vlevo se musí zařadit co nejdále vlevo v části vozovky určené pro jeho směr jízdy s ohledem na rozměry vozidla nebo nákladu a šířku vozovky. Odbočují-li řidiči protijedoucích vozidel vlevo, vyhýbají se vlevo.* Skutková podstata zde tkví v tom, že řidič se musí při odbočování vlevo zařadit co nejdále vlevo v části vozovky určené pro jeho směr jízdy s ohledem na rozměry vozidla nebo nákladu a šířku vozovky. Žalobce se nezařadil co nejdále vlevo, když začal odbočovat z pravého jízdního pruhu a ohrozil tak řidiče jedoucího souběžně v levém jízdním pruhu. Skutková podstata druhého přestupku je taktéž naplněna. Ke třetí skutkové podstatě přestupku, že § 4 písm. c) zákona o silničním provozu zní: *Při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen řídit se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízenými pro provozní informace.* Účastník provozu je povinen nejen tato zařízení respektovat, popřípadě vzít na vědomí, ale především přizpůsobit jim své chování, a to zejména při řízení vozidel. Žalobce nerespektoval vodorovné dopravní značení V 9a „Směrové šipky“, které vyznačuje způsob řazení do jízdních pruhů před křižovatkou nebo místem odbočení a stanovený směr jízdy, tedy levý jízdní pruh pro jízdu přímo, pravý jízdní pruh pro jízdu přímo a odbočení vpravo. Žalobce odbočoval vlevo z pravého jízdního pruhu a tím naplnil skutkovou podstatu. A poslední čtvrtá skutková podstata v § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním zákonu zní: *Řídit motorové vozidlo může pouze osoba, která je držitelem řidičského oprávnění pro příslušnou skupinu motorových vozidel uděleného Českou republikou, ...* Základním formálním předpokladem řízení motorového vozidla je držení řidičského oprávnění, které odpovídá příslušnému druhu motorového vozidla ve smyslu § 81. *Řidičské oprávnění udělené pro skupinu B opravňuje také k řízení vozidel zařazených do skupiny A1 s automatickou převodovkou a vozidel zařazených do skupiny B1. Řidičské oprávnění udělené pro skupinu B opravňuje držitele, který dosáhl věku 21 let, také k řízení tříkolových vozidel zařazených do skupiny A.* Podle § 80a odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu, ve znění účinném ke dni spáchání přestupku žalobcem, *do skupiny B jsou zařazena motorová vozidla s výjimkou vozidel uvedených v písmenech a) až e), jejichž největší povolená hmotnost nepřevyšuje 3 500 kg, určená pro přepravu nejvýše 8 osob kromě řidiče, ke kterým smí být připojeno přípojně vozidlo o největší povolené hmotnosti, 1. nepřevyšující 750 kg, 2. převyšující 750 kg, pokud největší povolená hmotnost této jízdní soupravy nepřevyšuje 3 500 kg, nebo 3. převyšující 750 kg, pokud největší povolená hmotnost této jízdní soupravy převyšuje 3 500 kg, ale nepřevyšuje 4 250 kg, jedná-li se o řidičské oprávnění v rozšířeném rozsahu.* Podle písm. k) téhož ustanovení, *do skupiny B+E jsou zařazeny jízdní soupravy složené z vozidla uvedeného v písmeni f) a přípojně vozidla o největší povolené hmotnosti nepřevyšující 3 500 kg.* Z § 81 a § 80a odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu vyplývá, že rozhodující pro zařazení vozidla (jízdní soupravy) do skupiny je největší

povolená hmotnost. V případě jízdní soupravy řízené žalobcem největší povolená hmotnost činila 1 775 kg (vozidlo Škoda) a 2 700 kg (přípojně vozidlo – vozík), celkem tedy 4 475 kg. S ohledem na výše uvedenou největší povolenou hmotnost jízdní soupravy je dále zřejmé, že jízdní souprava řízená žalobcem

spadá do skupiny řidičského oprávnění B+E vymezené v § 80a odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, kterým však žalobce nedisponuje. Žalobce vlastní pouze řidičské oprávnění skupiny B (vyplývá z evidenční karty řidiče). Skutková podstata čtvrtého přestupku byla taktéž naplněna. Z výše uvedených důvodů je námitka žalobce týkající se nenaplnění skutkových podstat nedůvodná.

20. Žalobce také namítá, že jednáním žalobce nedošlo k naplnění materiální stránky přestupku. Kdyby se správní orgán a žalovaný zabývaly povětrnostními vlivy, stavem vozovky nebo viditelností v daném místě, musely by dojít k závěru, že nedošlo k naplnění materiálního aspektu přestupku. K této námitce žalobce krajský soud uvádí, že již správní orgán prvního stupně odůvodnil materiální stránku přestupků. A to tak, že materiální znak přestupku, tedy škodlivost jednání pro společnost spatřuje v tom, že svou nedbalostí zapříčinil vznik dopravní nehody, tedy ohrozil a porušil zákonem chráněný zájem společnosti. Žalovaný se k materiálnímu znaku přestupku vyjádřil podrobněji. Konkrétně tak, že zájmem společnosti je zejména bezpečnost provozu na pozemních komunikacích. V daném případě jen shodou náhod se v kolejišti nepohybovala tramvajová souprava, kdy po střetu s tramvají by mohlo dojít nejen k hmotné škodě na majetku, ale také k ohrožení života a zdraví vozidla VW Passat. Krajský soud s vyhodnocením žalovaného souhlasí a konstatuje, že materiální znak přestupků byl naplněn a námitka žalobce je proto nedůvodná. Nad to krajský soud uvádí, že Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 5 As 104/2008-45 ze dne 14. 12. 2009, publ. pod č. 2011/2010 Sb. r. NSS, afirmoval dřívější závěry judikatury ve věcech trestních, že již stanovením formálních znaků určité skutkové podstaty zákon předpokládá, že při jejich naplnění v běžně se vyskytujících případech bude stupeň nebezpečnosti činu pro společnost zpravidla vyšší než nepatrný. Nenaplnění materiálního znaku přestupku tak nastane jen v případech, „pokud se k okolnostem jednání, jež naplní formální znaky skutkové podstaty přestupku, přidruží takové další významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti“. Na uvedeném závěru Nejvyšší správní soud setrvává; kupříkladu v rozsudku č. j. 3 As 92/2014-32 ze dne 12. 2. 2015 uvedl, že *„formální znaky přestupkového jednání jsou koncipovány tak, aby naplňovaly v běžných případech i znaky materiální. Pouze v případě, kdy existují významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti, nedojde k naplnění materiálního znaku přestupku a takové jednání potom nemůže být označeno za přestupek.“* V projednávané věci však žádné takové okolnosti nebyly zjištěny ani tvrzeny. Jedná se tedy (při absenci jiných okolností) o běžný případ, kde došlo k naplnění materiálního i formálního znaku přestupku. Navíc co se týká řízení bez řidičského oprávnění, tak Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 8. 1. 2013, č. j. 3 As 42/2012-35, uvedl, že řízení vozidla bez řidičského oprávnění vždy spadá do kategorie nebezpečného a nezodpovědného chování lidí v silničním provozu. Navíc z rozpětí sankcí vyplývá, že zákonodárce nepovažoval žádný případ jízdy bez řidičského oprávnění za bagatelní, nýbrž vždy za společensky velmi nebezpečný, a proto také zvolil rozpětí sankcí s vysokou spodní hranicí.

21. Žalobce také namítá, že se žalovaný nevypořádal se zaviněním, pouze konstatoval, že žalobce jednal zaviněně, a to je nezákonný postup, neboť je nutné zavinění prokázat a řádně odůvodnit. A v případě přestupku dle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 není způsob zavinění konstatován vůbec. K tomu krajský soud uvádí, že správní orgán prvního stupně uvedl, že ve vztahu k absenci řidičských oprávnění žalobce spáchal přestupek úmyslně, když věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem (věděl, že není držitelem příslušného řidičského oprávnění pro skupinu B+E), a pro případ, že jej poruší nebo ohrozí, byl s tím srozuměn. A ve vztahu k příčině dopravní nehody žalobce přestupek spáchal z nedbalosti, když věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem (věděl, že nerespektuje vodorovné dopravní značení), ale bez přiměřeného důvodu spoléhal na to, že tento zájem neporuší nebo neohrozí. Žalovaný potom v napadeném rozhodnutí uvedl, že zavinění hodnotí v prvním

přestupku tak, že se jedná o nedbalost nevědomou, kdy obviněný nevěděl, že přejetím do levého jízdního pruhu může dojít k ohrožení zájmu chráněného zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl. V daném případě by střetu zabránil, pokud by se dostatečně přesvědčil, že v levém jízdním pruhu nejede žádné vozidlo, nejen pouze kontrolou zpětného zrcátka, a po zjištění, že tomu tak není, by vyčkal až do projetí vozidla. To se však nestalo a došlo k dopravní nehodě s hmotnou škodou na obou vozidlech. Ve vztahu k druhému přestupku žalovaný zhodnotil zavinění stejně. Ve vztahu k třetímu přestupku žalovaný uvedl, že se jedná o úmysl nepřímý, neboť žalobce věděl, že se nachází v jízdním pruhu určeném pro směr přímý, a pro případ, že jej poruší nebo ohrozí, byl s tímto srozuměn. Ve vztahu k čtvrtému přestupku žalovaný zhodnotil, že se jedná o úmysl nepřímý. Krajský soud má za to, že se oba správní úřady dostatečně zabývaly otázkou zavinění, a proto je námitka žalobce nedůvodná.

22. Žalobce v poslední řadě namítá, že žalovaný nevypořádal zákonným způsobem důkazní návrhy žalobce ohledně provedení rekonstrukce předmětného skutku, výsledku spolujezdce žalobce, skutečnosti ztmavených skel na vozidle žalobce, s námitkou žalobce vztahující se ke způsobu odměňování příslušníků PČR za prokázané přestupky. Co se týče nevypořádání důkazního návrhu žalobce, konkrétně provedení rekonstrukce předmětného skutku, uvádí krajský soud, že není vůbec zřejmé, jaké skutečnosti měly být tímto důkazem prokázány, správní orgány podrobně odůvodnily, že provedené důkazy přestupky žalobce bez důvodných pochybností prokazují a jakékoli další dokazování je nadbytečné. K výsledku spolujezdce žalobce krajský soud uvádí, že souhlasí se závěrem žalovaného, že tato námitka byla vyvrácena svědeckou výpovědí řidiče C. Ten ztotožnil v protokolu o výpovědi svědka ze dne 27. 6. 2019 podle fotografie z místa činu žalobce, který předmětné vozidlo řídil. Dále ztotožnil i jeho přítelkyni, která s ním jela v autě, což vyplývá také z její svědecké výpovědi. Nebyl s ním tedy v autě spolujezdce P. K., kterého žalobce požadoval vyslechnout. Jelikož jeho výslech by byl bezpředmětný, je tato námitka nedůvodná. Ke skutečnosti ztmavených skel na vozidle žalobce krajský soud uvádí, že dále tuto námitku nikde žalobce více nerozebírá a není tak zřejmé, jakým způsobem mají mít ztmavené skla na vozidle vliv na dopravní nehodu. Co se týká způsobu odměňování příslušníků PČR uvádí krajský soud, že správní orgán prvního stupně vysvětlil, že šlo o policisty speciálního oddělení vyšetřování dopravních nehod, jejichž úkolem není vyhledávání přestupků. Z těchto důvodů jsou námitky žalobce nedůvodné.

IV. Závěr a náklady řízení

[Zadejte text.]

23. Na základě shora uvedeného krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
24. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud proto žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 30. 12. 2021

JUDr. Daniel Spratek, Ph.D.

samosoudce